

ningen, om Muligheden af at bringe Indkøb af Bundgarnspæle ind under de Bestemmelser, som dette Lovforslag i øvrigt træffer. Vi har drøftet dette Forhold i Udvalget, og der har vel været yttret nogen Betænkelighed herved, men jeg tror dog, jeg udtrykker Udvalgets Mening, naar jeg siger, at der i Udvalget har været Stemning for at betragte dette Spørgsmaal som hørende ind under Lovens Omraade. Vi har forhandlet Spørgsmaalet med den højtærede Minister, og jeg vil give den af Dansk Fiskeriforening udtalte Opfordring min Tilslutning.

Et andet Spørgsmaal har været fremdraget i Udvalget, nemlig Indkøbet af Ellebrænde til Røgning af Sild. Dette er et specielt bornholmsk Spørgsmaal, da bornholmske Sild røges ved Anvendelse af Ellebrænde. Kirsebærtræ kan ogsaa anvendes, men i øvrigt er andre Brændesorter uanvendelige, eller i alt Fald giver de ikke saa gode Resultater som Ellebrænde og Kirsebærbrænde. Før Krigen fik de bornholmske Fiskere deres Ellebrænde fra Sverige, men denne Brændeudførsel er standset under Krigen, og intet Forsøg paa at faa den genoptaget er lykkedes. Derfor maa Ellebrændet betales herhjemme med Priser, der ligger meget oppe over de Priser, som man før Krigen var vant til at give for denne Vare. Dertil kommer, at det er meget vanskeligt at faa dette Brænde. Der er en sat en Maksimalpris paa Ellebrænde, men denne Maksimalpris finder Sælgerne af Ellebrændet er for lav, medens Fiskerne finder, at den er i alt Fald rigelig høj. Dette har medført, at det har været vanskeligt at fremskaffe dette Brænde, og i alt Fald meget vanskeligt at fremskaffe det til de Priser, der ligger indenfor Maksimalprisens Ramme. Da Fremskaffelse af Ellebrænde er nødvendig, for at Røgning af bornholmske Sild kan fortsættes, og da denne Røgning økonomisk set har stor Betydning for de bornholmske Fiskere og ernæringsmæssigt set for mange andre — særlig spiller røgede Sild en betydelig Rolle for det københavnske Marked i Sommermaanederne —, har jeg indenfor Udvalget rejst dette Spørgsmaal, og selv om der ogsaa angaaende denne Sag har været yttret nogen Betænkelighed, tror jeg, at jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal kan sige det samme som med Hensyn til Bundgarnspælene: at der i Udvalget har været overvejende Stemning for, at Administrationen ogsaa med Hensyn til Indkøb af Ellebrænde forsøger

at anvende de Regler, som er fastsatte i Lovforslaget.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa Udvalgets Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Edward Mortensen: Jeg ønsker at bringe det ærede Udvalg og den højtærede Minister min bedste Tak, fordi de har imødekommet min Henvendelse om at lade Lovforslagets § 2, 2det Punktum, som gaar ud paa, at det foreliggende Lovforslag ikke skulde gælde for Færøerne, udgaa. Udvalget har i sit Ændringsforslags § 4 udtrykkelig foreslaaet, at der kan bevilges det fornødne Beløb til Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Produktionsmidler til Fiskeriet paa Færøerne. Disse Produktionsmidler er steget overordentlig i Pris deroppe. Den væsentligste Del af Fiskeriet paa Færøerne drives med store Fiskekuttere i Maanederne fra Slutningen af Februar til Oktober Maaned. Jeg kan blot som Eksempel nævne, at Udrustningen for et Skib med Produktionsmidlet Salt, som anvendes til at salte Fisk med om Bord i Skibene, andrager 10,000 til 15,000 Kr., medens denne Udrustning tidligere kun kostede et Par Tusinde Kroner. Paa samme Maade stiller det sig med Hensyn til andre Produktionsmidler som Fiske-snører og lignende. Grunden er ikke alene Prisstigningen paa disse Varer, men ogsaa og for en væsentlig Del de enorme Fragter, der maa betales for at faa disse Varer ført til Færøerne langvejs fra. Det færøske Fiskeri er derfor i Aar udsat for en stor Risiko. Det var nær ved, at mange af Fiskekutterne ikke skulde være kommet ud paa Fiskeri, fordi man var bange for at løbe denne Risiko, og det var ogsaa vanskeligt at opnaa en Overenskomst mellem Rederne og Fiskerne. Hvis Fiskeriet var standset, vilde det have været en stor Ulykke for Færøerne, nu er der imidlertid opnaaet en Overenskomst, og Fiskeriet begynder, om end stadig under store Vanskeligheder og stor Risiko.

Jeg er overordentlig glad ved, at Staten nu vil støtte Fiskeriet deroppe, og jeg vil, som sagt, bringe min bedste Tak derfor, og ogsaa fordi man har udvidet det andet Lovforslag om Understøttelse til ubemidlede arbejdsløse Fiskere til Færøerne. Det er mit Haab, at Enkelthederne vil kunne ordnes paa hensigtsmæssig Maade ved Hjælp af Ministeren og de lokale Organer paa Færøerne.